

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.

Den 18. december 2012

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 10. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 117 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Villum Christensen (LA).

Spørgsmål nr. 117 (alm. del)

Var ministeren klar over, at vandplanerne og disses høringsfrister var på kant med loven, da ministeren forsøgte at fjerne muligheden for klageadgang.

Svar

Jeg har ikke forsøgt at fjerne klageadgangen med hensyn til vandplanerne.

Der var tidligere mulighed for at klage over vandplanernes indhold, men den mulighed blev fjernet af den tidligere regering i forbindelse med vedtagelse af L 165 om Grøn Vækst i folketingsåret 2010/11.

Jeg går derfor ud fra, at spørgeren mener det forslag til ændring af miljømålsloven, der blev sendt i høring den 8. februar 2012 og samme dag blev trukket tilbage.

Dette lovforslag omfattede både de statslige vandplaner og Natura-2000 planerne.

Forslaget gik ikke ud på at fjerne klageadgangen, men gik alene ud på, at nævnet ikke kunne træffe afgørelse om eventuelle konsekvenser af en tilvejebringelsesmangel, og at det dermed var op til miljøministeren at beslutte, hvilke konsekvenser en sådan mangel skulle have.

Naturstyrelsen har oplyst, at forslaget blev udarbejdet på baggrund af juridiske overvejelser om planernes retlige status, som styrelsen gjorde sig i eftersommeren 2011. Styrelsen har endvidere oplyst, at forslaget byggede på det juridisk tekniske synspunkt, at et klagensystem ikke bør kunne underkende planer, som udstedes af ministeren som led i ministerens lovgivningskompetence, og at det – på samme måde som bekendtgørelser – bør være ministeren, som er ansvarlig for at foretage den afvejning af de forskellige hensyn som vil være afgørende for, om eventuelle retlige mangler ved tilvejebringelsen af de statslige vand- og Natura 2000-planer skal have konsekvenser for planlægningen.

Baggrunden for lovforslaget var således ikke den supplerende høring over vandplanerne, som siden er blevet årsagen til, at Natur- og Miljøklagenævnet har erklæret vandplanerne for ugyldige.

Noget andet er, at lovforslaget først blev sendt i høring på et tidspunkt, hvor der var indgået en række klager til Natur- og Miljøklagenævnet, og at det derfor kunne opleves på den måde, at forslaget – om end dette ikke var tilfældet – var blevet udarbejdet som følge af disse konkrete klager.

Da jeg blev opmærksom på, at interessenter havde den opfattelse, at lovforslaget havde sammenhæng med de indkomne klager, trak jeg for rimeligheds skyld lovforslaget tilbage.

Ida Auken

Lisbeth Mørk